

исчудяше ся за тѣхно-то невѣрство. И обхождаше села-та наоколо та поучаваше.

7 И призва дванадесеть-тѣ, и наченъ да ги испраща по двама по двама; и даваше имъ власть надъ нечисты-тѣ духове. И заповѣда имъ да не носятъ пищо на пѣть, освѣнь единъ тоягъ; нито тѣржикъ, нито хлѣбъ, нито пары въ поясъ: Но да сѣ съ простѣ обувкѣ; и да ся не обличатъ въ двѣ дрехы. И казуваше имъ: Въ коѣшто къщѣ влѣзете, тамъ прѣбждвайте до кога-то излѣзете отъ тамо. И които не вы приемжтъ, нито вы послушатъ, като излѣзвате отъ тамо, отрѣсѣте прахъ-тѣ изъ подъ нозѣ-тѣ си, за свидѣтелство тѣмъ; истинъ ви казувамъ, по леко ще бжде наказание-то на Содомъ или на Гоморрь въ день сѣдний, нежели на онзи градъ.

12 И тѣ излѣзохъ, и проповѣдувахъ пока-15 яніе. И испаждахъ много бѣсове; и много болны помазувахъ съ масло, и ги исцѣлявахъ.

14 И очу царь Иродъ, (защото явно станъ негово-то име), и думаше: Иоаннъ Кръсти-15 тель е въскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тѣ, и за това дѣйствуватъ силы-тѣ чрѣзъ него. 16 Другы казувахъ, че е Илія; другы пакъ казувахъ, че е пророкъ, или като единъ 17 отъ пророцы-тѣ. Но като чу Иродъ рече: Тойзи е Иоаннъ, когото азъ посѣкохъ; той 18 е въскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тѣ. Защото тойзи Иродъ, проводи та улови Иоанна, и върза го въ тъмницѣ-тѣ, заради Иродіадъ же-19 нѣ-тѣ на брата си Филиппа, понеже бѣше ѿ зѣлъ за женъ. Защото Иоаннъ казуваше на Ирода: Не ти е простено да имашъ 20 братовъ-тѣ си женъ. А Иродіада го не-

ис Ис. 59; 16.
з Мат. 9; 55.
Лук. 15; 22.
и Мат. 10; 4.
Гл. 5; 15, 14.
Лук. 9; 4.

і Дѣян. 12; 8.

к Мат. 10; 11.
Лук. 9; 4, 10;
7, 8.

л Мат. 10; 11.
Лук. 10; 10.
м Дѣян. 15; 51.
18; 6.

и Іак. 5; 14.

о Мат. 14; 4.
Лук. 9; 7.

п Мат. 16; 14.
Гл. 8; 28.

р Мат. 14; 2.
Лук. 5; 19.

с Лев. 18; 16.
20; 21.